Dosarul nr. 2i-22/26

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 iulie 2026, ora 11:35 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța de insolvabilitate compusă din:
Președintele ședinței, judecător Petru Harmaniuc
Grefier Andreea Goreacii

examinând în ședință publică cererea introductivă depusă de SRL „AUTOVERTRANS”, la care s-au alăturat SRL „DASTIM ART”, SRL „MVC-PRIM”, SRL „PRO TRON MEDIA”, SRL „BALABAN-COM”, SRL „EXTRAMONT”, SRL „MARICRIS TRANS”, SRL „MARCONS-DRUM”, BC „MOLDINDCONBANK” SA și SRL „SIATREND”, cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „VICADI PROIECT” –

a c o n s t a t a t :

La 9 februarie 2026, creditorul SRL „AUTOVERTRANS” a depus în instanță cerere introductivă, concretizată pe parcurs după acceptarea ei spre examinare, solicitând constatarea insolvabilității SRL „VICADI PROIECT” și intentarea procesului de insolvabilitate.

În acest sens a invocat neexecutarea de către debitor a unor obligații pecuniare scadente rezultate din raporturile comerciale dintre părți.

Creditorul a indicat o datorie principală de 193 824,01 lei, la care a adăugat dobânzi de întârziere și cheltuieli de asistență juridică, și a susținut că notificările și demersurile de recuperare prealabilă nu au condus la stingerea obligației.

În motivarea cererii introductive s-a arătat că între părți s-au desfășurat raporturi comerciale de vânzare-cumpărare și de prestare a serviciilor, în cadrul cărora creditorul și-a executat contraprestațiile, iar debitorul nu a achitat integral prețul.

În cererea introductivă inițială, creditorul a indicat livrări în perioada 26 noiembrie 2024 – 20 martie 2025, iar în cererea concretizată din 22 aprilie 2026 a descris raporturile de livrare și prestare a serviciilor din perioada 16 decembrie 2024 – 20 martie 2025.

SRL „AUTOVERTRANS” a susținut că predarea mărfurilor și prestarea serviciilor sunt demonstrate prin facturi fiscale, semnate bilateral, în care sunt individualizate cantitățile și prețurile. S-a mai invocat că înscrisurile respective și actul de verificare a decontărilor justifică o datorie principală de 193 824,01 lei precis determinată, și că obligația de plată nu depinde de emiterea ulterioară a unei hotărâri judecătorești.

În privința exigibilității, SRL „AUTOVERTRANS” a explicat că ambele părți sunt profesioniști, iar în lipsa unui termen convențional de achitare trebuie aplicată regula de 30 de zile de la primirea facturii și a contraprestației, invocând art. 862 alin. (3) lit. a) și b) din Codul civil.

Din perspectiva creditorului declanșator, termenele de achitare erau împlinite, întârzierea depășea 60 de zile, iar pentru o parte dintre obligații termenul depășea un an.

Pe lângă principal, în cererea inițială au fost solicitate dobânzi de întârziere de 35 910,57 lei și cheltuieli de asistență juridică de 29 073,60 lei.

Pentru justificarea solicitării de dobândă, creditorul a invocat art. 942 din Codul civil și caracterul de despăgubire pentru folosirea, după scadență, a mijloacelor bănești care i se cuveneau. A susținut că dreptul la dobândă nu este condiționat de inserarea unei clauze penale exprese, iar pentru asistența juridică a indicat convenția cu avocatul, care prevedea un onorariu de 15% din suma recuperată.

Sub aspectul procedurii prealabile, creditorul a arătat că, la 28, 29 și 30 ianuarie 2026, a transmis notificări prin poșta electronică și prin aplicația „Viber", solicitând achitarea în termen de 5 zile a datoriei, dobânzii și onorariului. A susținut că a utilizat adresele electronice folosite anterior în relațiile comerciale și numerele de telefon cunoscute, iar corespondența anterioară privind actul de verificare și răspunsurile ulterioare ale debitorului demonstrează că respectivele adrese îi aparțineau și erau efectiv utilizate.

SRL „AUTOVERTRANS" a mai invocat notificarea Serviciului Fiscal de Stat despre intenția de sesizare a instanței și demersul de mediere efectuat prin intermediul mediatorului Bolfosu Igor.

Potrivit susținerilor sale, debitorul nu a dat curs invitației mediatorului, iar rezultatul demersului a fost consemnat în procesul-verbal din 4 februarie 2026. Pentru serviciile respective, creditorul pretinde că a achitat 5 000 de lei. A apreciat că lipsa unei soluții amiabile și persistența neplății justifică recurgerea la procedura de insolvabilitate.

În concretizarea din 22 aprilie 2026, creditorul a recunoscut încasarea sumei de 35 000 lei la 17 februarie 2026 de la un terț afiliat debitorului. A susținut însă că această plată nu a diminuat principalul, deoarece, în temeiul regulii privind imputarea executării pe care a invocat-o prin raportare la art. 875 alin. (6) din Codul civil, suma a fost repartizată cu prioritate asupra cheltuielilor și accesoriilor.

A făcut trimitere și la notificarea din 18 februarie 2026 prin care a comunicat debitorului modul de imputare.

Concret, SRL „AUTOVERTRANS" a arătat că din cei 35 000 lei a dedus 1 000 de lei taxă de stat, 200 de lei taxă de timbru, 5 000 de lei onorariul mediatorului și 5 250 de lei onorariul avocatului efectiv achitat, iar diferența de 23 550 lei a imputat-o asupra dobânzii.

Pornind de la o dobândă calculată la 17 februarie 2026 de 32 606,75 lei, a pretins un rest de 9056,75 lei dobândă și a menținut principalul de 193 824,01 lei, acesta fiind calculul susținut de creditor, distinct de poziția debitorului privind deducerea integrală a plății din principal.

Ca temei al intentării procesului de insolvabilitate, SRL „AUTOVERTRANS" a invocat incapacitatea de plată a debitorului, rezultată, în opinia sa, din neexecutarea îndelungată a obligațiilor pecuniare scadente, în pofida notificărilor și a demersului amiabil.

În consecință, creditorul a solicitat admiterea cererii, constatarea insolvabilității debitorului, intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „VICADI PROIECT", aplicarea măsurilor de conservare a patrimoniului și substituirea administrării debitorului cu administrarea specifică procedurii colective. Pentru exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu a propus candidatura administratorului autorizat Nicolae Marian.

Prin încheierea din 12 februarie 2026, cererea introductivă a fost admisă spre examinare și a fost instituită perioada de observație în privința debitorului.

În funcția de administrator provizoriu a fost desemnat administratorul autorizat Nicolae Marian, fiind dispuse măsurile de asigurare și de supraveghere corespunzătoare acestei etape.

În cursul examinării au fost depuse cereri de alăturare, cereri privind admiterea creanțelor, referințe, obiecții și înscrisuri contabile.

Pentru soluționarea prezentei cereri, instanța reține participarea creditorilor indicați în partea introductivă a hotărârii, fără ca această enumerare să echivaleze cu validarea definitivă a cuantumului și rangului tuturor creanțelor pretinse.

Administratorul provizoriu Nicolae Marian a prezentat rapoarte de activitate și privind situația economico-financiară a debitorului, inclusiv raportul actualizat nr. 117 din 24 iunie 2026 cu anexe.

Acesta a propus constatarea incapacității de plată și intentarea procesului de insolvabilitate, apreciind că resursele bănești și perspectiva încasării creanțelor nu asigură executarea obligațiilor scadente ale debitorului.

Debitorul prin avocații Vitalie Caldîba și Dinu Vasiloi a depus referințe și înscrisuri suplimentare, inclusiv situații ale conturilor de evidență a creanțelor și datoriilor la 26 iunie 2026, și a solicitat respingerea cererii introductive.

Au fost examinate obiecțiile la raportul administratorului provizoriu, cererile privitoare la remunerarea acestuia și cheltuielile perioadei de observație, precum și problema constituirii comitetului creditorilor.

Participanților li s-a oferit posibilitatea de a lua cunoștință de actele depuse, de a prezenta contraprobe și de a-și expune poziția. Astfel, la ședința din 23 aprilie 2026, după depunerea cererilor și concretizărilor, a fost acordat un termen pentru studierea înscrisurilor și formularea poziției debitorului, examinarea continuând ulterior în contradictoriu.

Prin demersul de alăturare transmis la 24 martie 2026 și înscrisurile anexate, SRL „DASTIM ART” a invocat o creanță comercială rezultată din livrări către SRL „VICADI PROIECT”.

Documentele prezentate privesc, între altele, echipamente și amenajări pentru spații de joacă, terenuri și activități sportive, individualizate în facturi fiscale emise pe parcursul anului 2025 pentru mai multe obiective.

În susținerea soldului, creditorul SRL „DASTIM ART” a prezentat actul de verificare a decontărilor la 31 decembrie 2025, care consemnează un sold inițial de 9 960 lei, operațiuni de livrare de 1 342 700 lei și plăți de 300 000 lei, cu un sold final de 1 032 740 lei. Prin aceste înscrisuri, creditorul a urmărit să demonstreze existența raportului comercial și faptul că plățile parțiale nu au stins întreaga obligație de achitare a prețului.

Acest creditor a anexat și somația de plată din 15 decembrie 2025, prin care a cerut achitarea, în termen de 30 de zile de la primire, a datoriei de 1 032 740 lei. În somație a invocat executarea prestațiilor proprii, predarea facturilor fiscale și neexecutarea obligației corelative de plată, anunțând că, în lipsa executării, va recurge la acțiune judiciară, la pretenții accesorii și la demersuri privind insolvabilitatea.

În esență, SRL „DASTIM ART” a susținut că soldul comercial rămas neachitat și lipsa unei stingeri după somație justifică participarea sa la procedura colectivă, alăturarea la cererea introductivă și luarea în considerare a creanței asupra patrimoniului debitorului.

SRL „MVC-PRIM” a formulat o cerere intitulată cerere introductivă/cerere de alăturare, prin care a invocat raporturi de vânzare-cumpărare și de antrepriză cu SRL „VICADI PROIECT”.

A susținut că obligațiile sale de livrare și de executare a lucrărilor au fost îndeplinite, în timp ce debitorul nu a achitat prețurile convenite în termenele contractuale și în cele indicate în facturile anexate.

Acest creditor a individualizat contractul de antrepriză nr. 54 din 6 iunie 2025, cu un principal pretins de 92 800 lei, contractul de vânzare-cumpărare nr. 59 V din 12 iunie 2025, cu 260 698 de lei principal, și contractul de vânzare-cumpărare nr. 67 V din 14 iulie 2025, cu 564 502 lei principal.

A mai indicat contractul de antrepriză nr. 69 din 15 iulie 2025, cu un principal de 157 000 lei, și contractul de vânzare-cumpărare nr. 127 V din 28 noiembrie 2025, cu 124 350 lei principal, totalizând datorii contractuale pretinse de 1 199 350 lei.

Distinct de datoriile principale, în cererea de alăturare SRL „MVC-PRIM” a solicitat penalități contractuale de 77 024 lei, 514 980,60 lei, 652 805,88 lei, 102 050 lei și, respectiv 85 801 lei, indicând un total de 1 432 661,48 lei. A formulat și pretenția de 19 716,70 lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru obligațiile individualizate prin facturile fiscale enumerate în cerere, precum și pretenții privind taxa de stat de 1 000 lei, taxa de timbru de 200 lei și costul medierii de 630 lei.

Pentru justificarea exigibilității, SRL „MVC-PRIM” a prezentat facturi cu scadențe începând din iunie 2025. A susținut că valoarea obligațiilor neachitate și durata întârzierii întrunesc condițiile pentru aplicarea prezumției incapacității de plată, iar caracterul documentat al creanțelor îi conferă un interes legitim în intentarea procedurii.

În privința recuperării prealabile, acest creditor a invocat notificările expediate la 16 ianuarie, 10 februarie și 20 februarie 2026 la adresa debitorului, cu trimiteri poștale returnate cu mențiunea „nereclamat”. A susținut că nepreluarea corespondenței nu poate lipsi de efect demersurile efectuate la sediul destinatarului persoană juridică și a anexat dovezile poștale pentru a demonstra expedierea lor.

De asemenea, SRL „MVC-PRIM” a arătat că a notificat Serviciul Fiscal de Stat la 23 februarie 2026 și că a parcurs demersul de mediere prin mediatorul Cojocari Victor, rezultatul fiind consemnat în procesul-verbal din 5 martie 2026. De aici creditorul a dedus epuizarea posibilităților de recuperare pe cale prealabilă.

Pe lângă intentarea procesului de insolvabilitate și includerea creanțelor în tabel la rangul corespunzător, SRL „MVC-PRIM” a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare și desemnarea administratorului autorizat Rotaru Valentin în calitate de administrator al insolvabilității.

Prin cererea transmisă la 7 aprilie 2026, SRL „PRO TRON MEDIA” a solicitat admiterea creanței și alăturarea la cererea introductivă, invocând o datorie principală de 336 249,5 lei.

Creditorul și-a întemeiat pretenția pe contractele de antrepriză din 25 iulie și 1 august 2025 și pe facturile fiscale aferente acestora, despre care a arătat că confirmă mărfurile livrate și serviciile prestate.

În expunerea situației de fapt a indicat că, în perioada 1 august – 10 septembrie 2025, a furnizat bunuri și servicii în valoare totală de 458 771 lei, or facturile individualizează cantitățile, prețurile și prestațiile executate, obligațiile proprii fiind îndeplinite integral, în timp ce achitările debitorului nu au acoperit întreaga contraprestație.

Cu privire la scadență, SRL „PRO TRON MEDIA” a invocat termenul de 31 decembrie 2025 pentru contractul din 25 iulie 2025 și termenul de 30 mai 2026 pentru contractul din 1 august 2025.

A apreciat că soldul pretins este cert, lichid și exigibil și că raporturile comerciale rămase neexecutate justifică participarea la procedura colectivă.

Astfel, acest creditor a solicitat includerea sumei de 336 249,5 lei în tabel cu titlu de creanță chirografară de rangul V și menținerea administratorului deja desemnat.

SRL „BALABAN-COM” a invocat calitatea de creditor pentru o sumă de 195 596 lei, pe care a calificat-o drept creanță certă, lichidă și exigibilă. A arătat că aceasta rezultă din mărfurile vândute debitorului în luna iunie 2025, potrivit facturilor fiscale anexate, actului de verificare și că înscrisurile de livrare sunt confirmate de cumpărător.

În privința termenului de plată, acest creditor a susținut că obligația devenea scadentă la 30 de zile de la emiterea fiecărei facturi, astfel că sumele trebuiau achitate în luna iulie 2025. A făcut trimitere la actul de verificare și la facturile fiscale pentru a demonstra soldul rămas și a arătat că, la momentul alăturării, plata nu fusese efectuată.

Și SRL „EXTRAMONT” a formulat o cerere de admitere a creanțelor, arătând că prin notificarea administratorului provizoriu nr. 66 din 21 mai 2026, recepționată la 29 mai 2026, a fost informată despre instituirea observației în privința debitorului. A invocat relațiile de furnizare a mărfurilor și materialelor de construcție către SRL „VICADI PROIECT”, documentate prin facturi emise și recepționate în august – septembrie 2025.

Potrivit calculului prezentat de creditor, valoarea totală a livrărilor facturate este de 262 598,1 lei, inclusiv TVA, iar după luarea în considerare a achitărilor a rămas un sold de 200 000 lei. A susținut că obligația de plată este certă, lichidă și exigibilă, fiind confirmată de facturi și de evidențele contabile.

Prin referința și cererea de admitere transmise la 5 iunie 2026, SRL „MARICRIS TRANS” a declarat că se alătură cererii introductive și că deține o creanță principală de 20 000 lei față de debitor. A indicat drept izvor al obligației livrarea materialelor de construcție, confirmată prin facturile fiscale anexate. Creditorul a susținut că obligația de plată a devenit exigibilă și că debitorul nu și-a executat obligațiile contractuale și legale până la data demersului. A calificat creanța ca fiind certă, lichidă și exigibilă, solicitând admiterea referinței, alăturarea la cererea de intentare a procesului și luarea în considerare a creanței sale de 20 000 lei.

SRL „MARCONS-DRUM” a solicitat admiterea unei creanțe rezultate din vânzarea de mărfuri, cu un principal de 29 905,7 lei. A invocat faptul că a efectuat livrări în mai 2025, iar debitorul nu a achitat integral prețul, soldul fiind susținut prin actul de verificare a achitărilor reciproce și prin facturile fiscale din 19 și 21 mai 2025. Creditorul a arătat că, la 19 mai 2025, au fost livrate produse în valoare de 172 852,94 lei și că, în urma achitărilor și a decontărilor dintre părți, a rămas neachitat principalul pretins. Pentru stabilirea scadenței a invocat natura profesională a raportului și termenul de 30 de zile de la primirea facturii și a mărfii, susținând că întârzierea depășește perioada relevantă pentru examinarea insolvabilității.

Separat de principal, SRL „MARCONS-DRUM” a solicitat 4 194,36 lei dobândă de întârziere. A motivat că neplata la termen îi conferă dreptul la despăgubirea legală pentru întârzierea executării obligației pecuniare și a anexat calculul corespunzător.

BC „MOLDINDCONBANK” SA a solicitat admiterea în tabelul preliminar, la rang garantat, a unei creanțe de 1 136 818,21 lei, conform calculului întocmit la 5 iunie 2026. Banca a invocat două raporturi de creditare: un contract de credit aferent unui card corporativ încheiat la 10 aprilie 2025, cu o limită de 200 000 lei, și un contract de credit pentru mijloace circulante, încheiat la 8 iulie 2025, în valoare de 2 000 000 lei.

Acest creditor a arătat că a pus mijloacele bănești la dispoziția împrumutatului și că debitorul și-a asumat obligația de rambursare, de achitare a dobânzii și de plată a penalităților în caz de întârziere. A descris condițiile contractuale privind utilizarea și rambursarea creditelor, inclusiv graficele și termenele, și a indicat că suma solicitată include soldul creditelor nerambursate, dobânda contractuală neachitată și penalitățile calculate.

Pentru recunoașterea caracterului garantat, banca a invocat contractul de gaj din 15 iulie 2025 privind bunuri mobile aflate în circuitul civil, precum și contractul de garanție financiară asupra mijloacelor bănești existente și viitoare în conturile bancare ale debitorului. A susținut că aceste garanții îi conferă dreptul de satisfacere prioritară din valoarea bunurilor afectate garantării. A mai invocat și regula potrivit căreia creanțele neajunse la scadență devin scadente la intentarea procesului, solicitând verificarea și înscrierea creanței în regimul specific procedurii colective.

SRL „SIATREND" a invocat o creanță principală de 25 000 lei, rezultată din livrarea betonului și prestarea serviciilor de pompare a acestuia în perioada 14 – 25 aprilie 2025. A indicat două facturi fiscale pentru livrări de 19 040 lei și 16 480 lei și a susținut că facturile, semnate electronic de ambele părți, confirmă atât prestațiile, cât și raportul obligațional.

Acest creditor a arătat că debitorul a achitat numai 10 520 lei, astfel încât din valoarea totală de 35 520 lei a rămas soldul de 25 000 lei. A invocat și actul de verificare al decontărilor, pe care l-a prezentat drept confirmare a datoriei și a lipsei unei stingeri integrale.

În privința recuperării amiabile, SRL „SIATREND" a susținut că a expediat somații în noiembrie 2025, februarie și martie 2026, solicitând plata în termen de 3 zile, dar că trimiterile nu au fost recepționate. A mai invocat solicitări telefonice rămase fără rezultat și a apreciat că neplata îndelungată, în pofida acestor demersuri, susține concluzia de incapacitate de plată a debitorului.

Pentru exigibilitate și accesorii, creditorul s-a referit la recepționarea ultimei facturi, semnate de cumpărător la 29 aprilie 2025, și la termenul de 7 zile pe care l-a considerat aplicabil potrivit art. 861 alin. (2) din Codul civil. Pornind de la acest calcul, a susținut că debitorul se află în întârziere de la 6 mai 2025 și a invocat dreptul la dobândă conform art. 942.

Debitorul SRL „VICADI PROIECT" a opus rezultatele pozitive ale activității din anul 2024, existența unor disponibilități bancare și a unor creanțe importante față de beneficiarii lucrărilor de construcție, precum și efectuarea de încasări și plăți în cursul perioadei de observație.

A susținut că valoarea activelor și a creanțelor depășește obligațiile, iar neplata nu rezultă dintr-o incapacitate structurală, ci din particularitățile ciclului de încasare a lucrărilor și din restricțiile aplicate conturilor.

Debitorul a contestat atât unele sume pretinse, cât și modul de calcul al accesoriilor, imputarea plăților, actualitatea datelor raportului, lipsa unei inventarieri complete și interpretarea indicatorilor financiari. A mai invocat neîndeplinirea procedurii prealabile, durata insuficientă a medierii, lipsa unor demersuri anterioare de executare silită și caracterul excesiv al anumitor măsuri promovate de administratorul provizoriu.

Administratorul provizoriu a susținut concluziile raportului și a solicitat inclusiv aprobarea și încasarea remunerației și cheltuielilor suportate. Prin cererea concretizată din 24 iunie 2026, a pretins 58 080 lei remunerație și, separat 222,30 lei pentru extrasul din registrul persoanelor juridice și 1 609,50 lei cheltuieli poștale.

În ședința de judecată pozițiile descrise supra au fost susținute de titularii procesuali și ai cererilor.

Audiind participanții la proces, examinând argumentele cererii introductive, a referințelor, inclusiv de alăturare prin prisma lucrărilor și probatoriului cauzei, instanța de insolvabilitate consideră necesar de a constata insolvabilitatea debitorului și de a intenta proces de insolvabilitate în privința SRL „VICADI PROIECT", din următoarele motive.

Potrivit art. 10 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea procesului presupune existența unui temei de insolvabilitate, temeiul general fiind incapacitatea de plată.

Art. 2 din aceeași Lege definește această situație prin incapacitatea debitorului de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale, și instituie prezumția incapacității de plată atunci când datoriile față de un singur creditor depășesc 10 salarii medii pe economie, iar întârzierea depășește 60 de zile.

Prin urmare, verificarea nu se reduce la constatarea abstractă a unor datorii și nici la compararea valorii tuturor activelor cu toate pasivele înscrise în contabilitate.

Criteriul determinant pentru temeiul general este posibilitatea reală de executare a obligațiilor pecuniare ajunse la scadență, prin mijloace bănești disponibile ori prin resurse a căror transformare în lichidități este suficient de certă și apropiată în timp.

Supraîndatorarea, reglementată distinct la art. 10 alin. (3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, nu se confundă cu incapacitatea de plată.

Debitorul poate avea active contabile superioare pasivelor și, totuși, să nu poată achita datoriile scadente, or simpla existență a unor datorii neachitate nu dispensează instanța de examinarea apărărilor și a resurselor efectiv accesibile.

La determinarea temeiului de insolvabilitate se aplică și art. 11 alin. (3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, astfel încât penalitățile, sancțiunile și celelalte componente excluse de această normă nu pot fi folosite pentru atingerea artificială a pragului legal.

Pentru anul 2026, salariul mediu lunar pe economie prognozat a fost stabilit la 17 400 lei prin Hotărârea Guvernului nr. 773 din 17 decembrie 2025. Pragul de 10 salarii reprezintă, în consecință, 174 000 lei.

În conformitate cu art. 118 și art. 130 din Codul de procedură civilă, susținerile participanților se verifică prin probele administrate, apreciate în ansamblu și în legătura lor reciprocă. Raportul administratorului provizoriu în acest sens constituie un mijloc de informare și de evaluare specific procedurii, dar nu are forță probantă prestabilită și nu înlocuiește examinarea înscrisurilor primare, a extraselor și a obiecțiilor debitorului.

Cu referire la procedura prealabilă și existența dreptului de sesizare, instanța de insolvabilitate reține următoarele:

Art. 18 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 condiționează sesizarea creditorului de epuizarea posibilităților de recuperare în procedură prealabilă, inclusiv prin mediere.

Art. 19 alin. (2) din Lege impune informarea debitorului cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de depunerea cererii, iar art. 20 din aceeași Lege reglementează înscrisurile justificative care trebuie anexate. Instanța aplică aceste dispoziții în redacția relevantă sesizării din anul 2026 și nu tratează medierea ca pe o formalitate facultativă.

În speță, creditorul declanșator SRL „AUTOVERTRANS” a invocat notificările din 28 și 30 ianuarie 2026 și a prezentat înscrisurile privind comunicarea și demersul de mediere, finalizat prin procesul-verbal din 4 februarie 2026. Poziția exprimată de debitor în răspunsurile sale confirmă cunoașterea demersurilor de recuperare, or susținerea unei lipse totale a informării nu poate fi desprinsă dintr-o examinare izolată a formei de transmitere, cu ignorarea corespondenței dintre părți.

Instanța de insolvabilitate observă că între comunicările invocate și cererea introductivă depusă la 9 februarie 2026 a existat intervalul necesar notificării prealabile. Notificarea are

scopul de a-i oferi debitorului posibilitatea efectivă de a executa obligația sau de a opune un răspuns justificat, nu de a impune creditorului obținerea în prealabil a unei hotărâri de drept comun pentru orice creanță documentată.

Referitor la susținerea debitorului potrivit căreia medierea trebuia să dureze obligatoriu 15 zile, art. 21 alin. (4) din Legea nr. 137 din 3 iulie 2015 cu privire la mediere, aplicabilă la data demersurilor analizate, prevedea stabilirea unui termen de cel mult 15 zile pentru informarea și acceptarea medierii. Textul nu instituie o durată minimă obligatorie de 15 zile a oricărui demers de mediere. În același timp, art. 21 alin. (7) distinge situația neacceptării invitației sau a refuzului participării, în care procesul de mediere se consideră neînceput, de desfășurarea efectivă a medierii pe baza unui contract.

În acest cadru, denumirea înscrisului eliberat de mediator nu poate fi analizată separat de demersurile efectiv făcute și de posibilitatea oferită debitorului de a participa.

Corespunzător, instanța reține existența notificării, a invitației și a consemnării rezultatului demersului, fără a prezuma încheierea unui contract de mediere sau desfășurarea unor sesiuni care nu rezultă din acte, deoarece obiecția întemeiată exclusiv pe neîmplinirea a 15 zile nicidecum nu demonstrează neîndeplinirea condiției prealabile.

Nici argumentul lipsei unei executări silite anterioare nu este suficient pentru instanța de insolvabilitate pentru respingerea cererii introductive, deoarece în condițiile în care dreptul pretins și scadența sunt justificate prin înscrisurile raportului obligațional, Legea insolvabilității nu transformă obținerea unui titlu executoriu și parcurgerea obligatorie a tuturor etapelor executării într-o condiție generală suplimentară față de cerințele expres prevăzute de lege.

Invocarea litigiului intentat de SRL „SANTEHCOMPLECT”, înregistrat la 11 februarie 2026 sub nr. 2c-308/2026, nu dovedește existența unei acțiuni de drept comun anterioare cererii din 9 februarie 2026 cu privire la aceeași obligație față de SRL „AUTOVERTRANS”. Identitatea obligației și anterioritatea cerute pentru aplicarea apărării corespunzătoare din art. 28 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 nu pot fi înlocuite prin simpla existență a unui alt litigiu comercial.

În continuare instanța de insolvabilitate reține că înscrisurile comerciale prezentate de SRL „AUTOVERTRANS” privesc obligații principale din raporturi derulate în perioada 16 decembrie 2024 – 20 martie 2025. Principalul de 193 824,01 lei invocat la sesizarea instanței cu cererea introductivă depășea pragul de 174 000 lei, iar scadențele indicate erau anterioare depunerii cererii cu mai mult de 60 de zile. Dobânzile și cheltuielile solicitate nu sunt necesare pentru această comparație și nu au fost utilizate în acest scop.

Plata de 35 000 lei din 17 februarie 2026 este ulterioară sesizării instanței și trebuie luată în considerare ca plată efectivă, fără a fi ignorată pentru menținerea artificială a cuantumului inițial.

Creditorul SRL „AUTOVERTRANS” a susținut imputarea ei inclusiv asupra accesoriilor și cheltuielilor, în timp ce debitorul a indicat un principal rămas de 158 824,01 lei prin deducerea integrală a plății din principal.

Din sensul Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 rezultă că instanța nu soluționează la etapa judecării în fond a cererii introductive controversele privind toate componentele și ordinea imputării în sensul descris de debitor și apreciat de creditor în raport cu plata de 35 000 lei.

Totodată, instanța evidențiază că utilizând eventual, în favoarea verificării principalului rezidual de 158 824,01 lei susținut de debitor ca urmare a plății de 35 000 lei efectuată după depunerea și primirea cererii introductive, oricum rezultă că obligația față de creditorul

introductiv nu a fost stinsă, iar faptul că acest sold ar deveni inferior pragului prezumției nu exclude examinarea întregii situații de plată existente la soluționarea cererii în fond.

În plus, prezenta procedură nu mai privește exclusiv raportul bilateral descris în cererea introductivă inițială a SRL „AUTOVERTRANS”.

SRL „MVC-PRIM” a prezentat documente privind un principal de 1 199 350 lei și facturi cu scadențe în anul 2025, inclusiv obligații care, considerate împreună în raport cu același creditor, depășesc pragul legal și termenul de întârziere de 60 de zile.

În concret, facturile fiscale EAY000412804 și EAY000412805 din 12 iunie 2025 indică obligații de 124 000 lei și 35 660 lei, scadente la 20 iunie 2025, iar factura EAY000907650 din 1 iulie 2025 privește suma de 16 600 lei, scadentă la 8 iulie 2025.

Numai aceste poziții principale însumează 176 260 lei, depășind pragul de 174 000 lei, cu scadențe anterioare cu mult termenului de 60 de zile. Verificarea prezumției nu depinde astfel de includerea penalităților ori de calificarea globală a întregii sume pretinse de creditor.

Această împrejurare are o relevanță proprie, independentă de dezacordul asupra imputării celor 35 000 lei și de accesoriile SRL „AUTOVERTRANS”. Plata parțială către creditorul introductiv nu explică și nu înlătură obligațiile scadente documentate față de ceilalți creditori, iar lipsa unei hotărâri anterioare de încasare nu face inexistente facturile și celelalte înscrisuri justificative.

În privința SRL „DASTIM ART”, instanța ia în considerare plățile invocate, inclusiv suma de 300 000 lei, și nu utilizează automat valorile inițiale neactualizate. Obiecțiile privind componente insuficient explicate sau acte unilaterale impun verificarea fiecărei poziții la validarea creanțelor. Ele nu justifică însă ignorarea întregului raport comercial și a soldului principal pretins, în măsura în care acesta este susținut de documentele aferente.

Aceeași delimitare se aplică cererilor SRL „PRO TRON MEDIA”, SRL „BALABAN-COM”, SRL „EXTRAMONT”, SRL „MARICRIS TRANS”, SRL „MARCONS-DRUM” și SRL „SIATREND”. Aceste cereri sunt relevante pentru caracterul colectiv al neplății, însă prezenta hotărâre de intentare nu stabilește în mod anticipat că fiecare sumă solicitată, fiecare dobândă și fiecare cheltuială va fi înscrisă definitiv în tabel.

Astfel, SRL „EXTRAMONT” a prezentat facturi pentru livrări de materiale din august–septembrie 2025 și a solicitat recunoașterea unui sold de 200 000 lei, iar SRL „SIATREND” a indicat un sold de 25 000 lei din livrările de beton și serviciile aferente realizate în aprilie 2025. Aceste pretenții nu sunt confundate cu valoarea totală inițială a livrărilor și confirmă necesitatea verificării colective a soldurilor, a plăților și a scadențelor.

Creanța invocată de BC „MOLDINDCONBANK” SA se examinează cu respectarea distincției dintre soldul creditului, partea ajunsă la scadență și dreptul de preferință asupra bunurilor afectate garanției. Soldul bancar nu este calificat în întregime drept obligație scadentă numai pentru că banca a participat la procedură, or verificarea întinderii creanței garantate și a garanțiilor se va realiza în etapa legală corespunzătoare.

Instanța nu include în categoria obligațiilor rămase neachitate creanța de 40 000 lei a SRL „TINCOMERT GRUP”, pentru care au fost prezentate plata din 16 iunie 2026 și demersul de retragere.

Stingerea ei este un element real favorabil debitorului, dar nu echivalează cu stingerea celorlalte datorii și nu infirmă, singură, incapacitatea de plată.

Raportul nr. 117 din 24 iunie 2026 sintetizează informații contabile, răspunsuri de la instituții și parteneri, extrase privind conturile și documente referitoare la obligațiile debitorului,

iar utilitatea lui constă în reunirea acestor date pentru examinarea cererii, nu în caracterul obligatoriu al concluziei propuse.

Instanța de insolvabilitate nu preia raportul în mod integral și necritic, or acesta utilizează date aferente unor perioade diferite, conține anumite aproximații și nu demonstrează că toate obligațiile contabile prezentate sunt simultan scadente.

Ca urmare, concluzia judiciară a instanței de insolvabilitate este întemeiată pe elementele care rezistă verificării prin înscrisuri și prin confruntarea cu datele actualizate depuse de debitor.

Datele pentru anul 2024 indică venituri din vânzări de 19 775 644 lei și un profit net pozitiv de aproximativ 3,6 milioane lei. Activele circulante de 6 158 252 lei, raportate la datoriile curente de 3238839 lei, justifică un indicator al lichidității curente de aproximativ 1,90. Aceste rezultate nu susțin o concluzie potrivit căreia debitorul ar fi fost în mod necesar incapabil de plată încă la închiderea exercițiului 2024.

Observația din raport potrivit căreia datele anului 2024 nu indicau o gravă criză de neplată este compatibilă cu aceste valori și este luată în considerare.

Totuși, capacitatea de plată nu se stabilește exclusiv printr-un exercițiu încheiat cu peste un an înaintea sesizării, în condițiile în care obligațiile litigioase au ajuns la scadență ulterior, iar situația concretă a disponibilităților și a încasărilor a evoluat.

În consecință, indicatorii istorici pozitivi sunt o probă în favoarea existenței unei activități economice și a unui patrimoniu contabil, nu o probă concludentă că datoriile scadente în anii 2025–2026 pot fi achitate la momentul examinării.

Cu referire la disponibilitățile bănești și plățile din perioada de observație, instanța de insolvabilitate reține următoarele:

La 24 iunie 2026, raportul consemnează un disponibil de 1 518 450,46 lei la BC „VICTORIABANK” SA și de 11 724,35 lei la BC „MOLDINDCONBANK” SA. Suma de 196,57 lei indicată drept avans la organul vamal nu are aceeași natură cu un disponibil bancar liber, iar includerea ei într-un total contabil nu o transformă automat în numerar utilizabil pentru plata creditorilor.

Chiar pornind de la totalul mai favorabil debitorului de 1 530 371,38 lei, această valoare este sensibil inferioară obligațiilor principale invocate în procedură.

Instanța are în vedere încasările realizate în perioada de observație, inclusiv 900 000 lei de la beneficiarul lucrărilor din com. Hogineşti, 742 904 lei de la com. Condrățești și încasările ulterioare consemnate în raport. Acestea confirmă că activitatea și recuperarea creanțelor nu au încetat complet. Totodată, încasările sunt fluxuri ale perioadei și nu pot fi adăugate încă o dată la soldul bancar final, dacă acesta le reflectă deja.

Referitor la suma de 488 019,79 lei indisponibilizată în legătură cu pretențiile SRL „SANTEHCOMPLECT”, instanța nu o tratează drept disponibil liber și nici nu o deduce repetat din baze bancare aferente unor date diferite. Existența sechestrului și a celorlalte restricții trebuie distinsă de lipsa economică a resurselor, pentru a nu deduce incapacitatea de plată exclusiv dintr-un blocaj produs prin măsuri judiciare.

Cu toate acestea, întârzierile obligațiilor comerciale documentate sunt anterioare instituirii observației și nu sunt explicate integral prin măsurile dispuse în februarie 2026.

Debitorul nu a demonstrat că, la înlăturarea restricțiilor, resursele lichide existente ar fi fost suficiente pentru executarea tuturor obligațiilor principale relevante și ajunse la scadență.

Creanțele debitorului și raportul dintre patrimoniul contabil și lichiditate ca urmare a examinării cauzei se rezumă la următoarele.

Raportul a utilizat pentru contul 221.1 un sold anterior de 7 729 571,56 lei și a estimat un sold rămas de 5 999 846,45 lei după deducerea unor încasări. Debitorul a depus ulterior situația contului la 26 iunie 2026, cu un sold de 6 155 567,34 lei. Instanța acordă prioritate temporală evidenței mai recente pentru stabilirea soldului contabil, fără însă a interpreta diferența ca dovadă a inexistenței creanțelor.

Separat, a fost indicată suma de 3 547 543,18 lei în contul 251.4, aferentă relației cu SRL „VEGA TOTAL".

Această poziție nu este eliminată din patrimoniu numai pentru că partenerul este calificat drept afiliat.

Instanța evidențiază că natura, exigibilitatea și posibilitatea de încasare trebuie stabilite pe baza raportului juridic și a documentelor, iar pozițiile înscrise în conturi diferite nu se confundă și nici nu se cumulează mecanic atunci când ar reflecta aceeași operațiune.

Portofoliul creanțelor cuprinde sume importante față de beneficiari ai lucrărilor, inclusiv autorități locale, precum și față de parteneri comerciali. Această structură susține apărarea privind specificul activității de construcție și existența unor surse potențiale de încasare, dar nu dovedește că toate creanțele sunt imediat exigibile, necontestate și convertibile în bani într-un interval apt să acopere restanțele.

În particular, pentru unele lucrări au fost indicate neconformități, remedieri ori continuarea executării contractelor, iar actul adițional din 24 iunie 2026 privind lucrările din com. Molovata Nouă prelungește termenul contractual până la 1 noiembrie 2026.

Astfel, existența unui contract în derulare și perspectiva încasării prețului pot conta pentru continuarea activității, însă nu echivalează cu un disponibil actual pentru stingerea unor obligații deja scadente.

În același timp, instanța de insolvabilitate nu califică toate creanțele drept nerecuperabile și nu le atribuie o valoare nulă. Se reține însă că debitorul nu a prezentat un calendar de încasări suficient de cert, corelat cu confirmări de plată, scadențe și obligațiile rămase, care să demonstreze depășirea blocajului de lichiditate într-un termen adecvat, or valoarea nominală a portofoliului de fapt nicidecum nu răspunde acestei exigențe.

În ceea ce privește datoriile comerciale, situația contului 521.1 la 26 iunie 2026 indică 5977639,84 lei, față de valoarea anterioară de 6457556,43 lei utilizată în raport. Reducerea este luată în considerare și arată că anumite plăți ori regularizări au avut loc. Ea nu demonstrează însă stingerea obligațiilor scadente aflate la originea procedurii și nici disponibilitatea mijloacelor pentru soldurile rămase.

Rulajele debitoare și creditoare nu sunt identice cu soldurile finale, de aceea instanța consideră că sumele totale tranzitate prin conturi nu pot fi folosite, fără verificarea structurii lor, ca dovadă că debitorul deține în prezent numerar în același cuantum, că datoriile au fost stinse în întregime, sau disponibilitatea imediată a mijloacelor necesare plății obligațiilor scadente.

Concluzia de incapacitate de plată nu este, așadar, consecința simplei adeziuni la opinia administratorului provizoriu.

Lipsa unei inventarieri exhaustive limitează posibilitatea unor concluzii definitive asupra componenței și valorii masei debitoare. Ea nu înlătură însă facturile scadente, plățile parțiale, soldurile bancare și înscrisurile contabile deja prezentate, suficiente pentru examinarea temeiului general al incapacității de plată.

Plățile făcute prin SRL „VEGA TOTAL", cesiunile și celelalte mecanisme de decontare invocate reprezintă modalități care pot conduce la stingerea unor obligații și sunt avute în vedere în măsura efectului lor dovedit. Ele însă nu demonstrează o capacitate generală de plată pentru

sumele neacoperite și nu pot fi echivalate cu o finanțare nelimitată sau necondiționată din partea unui terț.

Criticile privind proporționalitatea măsurilor de asigurare și pretinsa depășire a atribuțiilor de către administratorul provizoriu privesc legalitatea și utilitatea unor acte concrete. Ele nu sunt transformate într-o dovadă a insolvabilității și nici nu exclude evaluarea de către instanță a cererii pe baza datelor economice. Or dezacordul cu anumite măsuri nu dovedește în niciun fel solvabilitatea debitorului.

Instanța nu poate reține teza potrivit căreia simplul refuz de a plăti și incapacitatea obiectivă de plată ar fi situații juridic echivalente. O datorie contestată ori o neplată voluntară nu justifică automat o procedură colectivă. În speță însă, concluzia rezultă din cumulul obligațiilor principale documentate, al întârzierilor îndelungate, al persistenței unor restanțe față de mai mulți creditori și al lipsei unei demonstrații concrete că resursele accesibile sunt suficiente pentru executarea lor.

Prezumția legală este susținută de obligații față de același creditor care depășesc pragul de 174000 lei și termenul de 60 de zile, iar apărările debitorului nu au răsturnat-o prin dovada executării, a unei compensații corespunzătoare ori a unei capacități actuale și verificabile de achitare.

Această concluzie nu presupune validarea tuturor sumelor solicitate și nici constatarea că patrimoniul ar fi lipsit de valoare.

Faptul că debitorul are contracte în derulare, creanțe și posibilități de redresare nu contrazice constatarea incapacității de plată la momentul depunerii cererii introductive și examinării ei.

Or instanța accentuează că alegerea soluțiilor ulterioare privind continuarea activității și eventuala restructurare se realizează în cadrul procedurii colective și nu trebuie confundată cu verificarea temeiului pentru deschiderea ei.

Prin urmare, instanța concluzionează în privința existenței temeiului general prevăzut de art. 10 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și necesitatea intentării procesului față de SRL „VICADI PROIECT”, soluția în acest sens fiind întemeiată pe incapacitatea de executare a obligațiilor pecuniare scadente.

Cu referire la solicitarea administratorului provizoriu de constituire a comitetului creditorilor, instanța de insolvabilitate relevă următoarele.

Dispozițiile art. 34 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 privind măsurile ce însoțesc intentarea procesului urmează a fi interpretate în corelație cu art. 60 alin. (1) și (3) din aceeași Lege. Or instituirea unui comitet interimar nu constituie o consecință automată a deschiderii procesului, instanța urmând să aprecieze numărul creditorilor, structura creanțelor și necesitatea concretă a acestui organ în etapa dintre intentare și prima adunare.

În cauza de față, numărul creditorilor identificați și participanți este restrâns și nu demonstrează, prin el însuși, dificultăți de organizare care să impună de la început un organ distinct de 3 sau 5 reprezentanți. Simpla existență a mai multor cereri de alăturare nu justifică o concluzie contrară, mai ales înainte de verificarea definitivă a creanțelor și a drepturilor de participare.

Solicitarea constituirii comitetului nu este sprijinită, la acest moment, de individualizarea unor operațiuni urgente, a termenelor lor și a competenței legale care ar face indispensabilă intervenția imediată a unui asemenea organ. Nevoia generală de supraveghere a administratorului și interesul recuperării creanțelor sunt proprii oricărui proces de insolvabilitate și nu

demonstrează, fără elemente suplimentare, necesitatea comitetului în această cauză în contextul circumstanțelor constatate la această etapă a procesului.

Nici o referire generică la necesitatea efectuării unor lucrări, a remedierilor ori a unor operațiuni de valorificare nu este suficientă în opinia instanței de insolvabilitate pentru calificarea lor ca acte de proporții. Art. 69 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 presupune verificarea valorii și naturii operațiunii în raport cu patrimoniul și cu pragul legal, fără a confunda actele de administrare curentă cu operațiunile pentru care este necesară aprobarea organului competent.

În plus, art. 60 alin. (1) din aceeași Lege prevede expres că un comitet instituit de instanță nu are dreptul să aprobe actele de proporții prevăzute la art. 69. În consecință, constituirea lui nu poate fi justificată tocmai prin atribuirea unei puteri pe care legea i-o refuză. Pentru asemenea operațiuni trebuie utilizat mecanismul de aprobare prevăzut de Lege.

Organizarea unui comitet presupune, totodată, formalități și eventuale cheltuieli care trebuie să aibă o utilitate proporțională pentru masa debitoare. În lipsa unei necesități concrete demonstrate, adăugarea unui asemenea nivel de organizare nu este justificată numai prin preferința unor participanți.

Art. 60 alin. (3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 asigură exercitarea atribuțiilor prin adunarea creditorilor sau prin reprezentantul desemnat ori numit în condițiile Legii. Neconstituirea comitetului la această etapă nu lasă creditorii fără reprezentare și control și nu exclude o examinare ulterioară, dacă evoluția procedurii și împrejurările concrete vor demonstra necesitatea lui.

Astfel, fără a statua că legea ar interzice în mod absolut instituirea în această etapă a comitetului creditorilor, instanța de insolvabilitate apreciază constituirea lui insuficient justificată la momentul intentării procesului, solicitarea fiind apreciată ca prematură.

Cu referire la remunerația administratorului provizoriu și cheltuielile perioadei de observație, instanța de insolvabilitate reține următoarele.

Art. 25 alin. (5) și (6) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 recunoaște dreptul administratorului provizoriu la remunerație și la recuperarea cheltuielilor confirmate, iar cuantumul remunerației se stabilește de instanță în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată și confirmată documentar prin raport. Limita minimă legală se raportează la intervalul pentru stabilirea salariilor de funcție aprobat de Guvern. Aplicarea normei impune, deci, atât respectarea reperului minim pentru activitatea dovedită, cât și verificarea perioadei și a prestațiilor pentru care se solicită plata.

Hotărârea Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002 și anexele sale constituie reperul normativ invocat pentru intervalul de salarizare. Cuantumul propus de administrator nu este însă însușit automat prin multiplicarea unei valori lunare cu întreaga durată calendaristică a observației, independent de activitatea efectivă și de confirmarea acesteia. Instanța trebuie să individualizeze prestațiile remunerabile și să evite transferarea asupra masei debitoare a unor costuri care nu își găsesc justificarea în activitatea necesară procedurii.

În speță, sunt confirmate activități utile privind punerea în aplicare a măsurilor dispuse, solicitarea informațiilor, examinarea documentelor contabile, identificarea creditorilor și a bunurilor, întocmirea tabelului preliminar și elaborarea raportului asupra situației debitorului. Aceste activități justifică acordarea unei remunerații.

La stabilirea cuantumului, instanța apreciază în principal activitatea concretă desfășurată în perioada de observație până la prima ședință din 23 aprilie 2026.

Pentru intervalele ulterioare, simpla menținere a desemnării și trecerea timpului nu sunt suficiente pentru recunoașterea unor prestații de aceeași întindere. Actualizarea ori completarea documentelor deja elaborate nu echivalează, fără individualizarea unor măsuri noi și pertinente, cu o reluare integrală a activităților inițiale.

Instanța nu ignoră existența rapoartelor și a înscrisurilor depuse ulterior primei ședințe, însă reține că acestea nu justifică, prin simpla lor dată ori prin reiterarea datelor și concluziilor anterioare, remunerația suplimentară solicitată în întregime. În opinia instanței, evaluarea trebuie să privească conținutul și utilitatea activității, nu doar numărul documentelor sau durata dintre două ședințe.

În raport cu volumul activității efectiv dovedite, complexitatea verificărilor, necesitatea măsurilor întreprinse și limitele cadrului normativ aplicabil, instanța apreciază suma de 30 000 lei drept reală, necesară și rezonabilă pentru exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu în prezenta cauză. Această sumă este stabilită pentru prestațiile confirmate și nu reprezintă recunoașterea unei remunerații pentru fiecare lună calendaristică de menținere a procedurii, indiferent de activitatea realizată.

În ceea ce privește diferența de remunerație și cheltuielile solicitate distinct, instanța de insolvabilitate evidențiază că este necesară justificarea imputării asupra masei debitoare, prin legătura cu măsuri concrete, necesare și pertinente. Raportat la activitatea reținută ca justificată și la conținutul cererii concretizate, instanța nu găsește temei pentru punerea în sarcina debitorului a diferenței și a sumelor suplimentare pretinse.

Această apreciere nu se întemeiază pe negarea existenței tuturor documentelor prezentate și nici pe lipsirea administratorului de dreptul la remunerare, ci pe delimitarea prestațiilor și a costurilor care pot fi recunoscute ca justificate în prezenta procedură.

În consecință, cererea administratorului provizoriu se va admite parțial, în cuantum de 30 000 lei cu titlu de remunerație, cu respingerea în rest a solicitărilor, inclusiv a cheltuielilor cerute separat și care nu s-au demonstrat scriptic că au fost suportate.

Conform art. 32 alin. (1) și (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, aceste cheltuieli aferente observației se suportă din patrimoniul debitorului, repartizarea fiind stabilită de instanță prin actul emis în urma examinării cauzei.

Întrucât este intentat procesul de insolvabilitate, iar existența anumitor mijloace financiare în patrimoniul debitorului este confirmată, suma de 30 000 lei se va încasa din contul SRL „VICADI PROIECT”, fără transferarea obligației asupra organului executiv.

Constatarea incapacității de plată în condițiile descrise *supra* determină aplicarea efectelor legale ale intentării anume a procesului de insolvabilitate, or s-a constatat posibilitatea încasărilor ulterioare în baza contractelor în derulare și respectiv posibilitatea eventual de restructurare a debitorului, dacă în acest sens va hotărî adunarea creditorilor după validarea creanțelor. Ridicarea dreptului lui Ion Pînzari de a administra debitorul și transmiterea administrării bunurilor masei debitoare urmăresc asigurarea gestiunii colective, conservarea patrimoniului și tratamentul creditorilor în cadrul procedurii, motiv pentru care instanța va proceda în acest sens.

Administratorul autorizat Nicolae Marian a exercitat atribuțiile provizorii și a luat cunoștință de situația financiară, de documente și de raporturile juridice relevante. Această continuitate este utilă procedurii, iar dezacordul debitorului cu anumite concluzii din raport nu constituie în sine un impediment pentru desemnarea sa în calitate de administrator al insolvabilității.

Astfel, instanța va desemna administratorul autorizat Nicolae Marian în calitate de administrator al insolvabilității și va desconsidera solicitările altor participanți la proces de desemnare a altui administrator autorizat în această funcție. Corespunzător, administratorului insolvabilității îi va reveni preluarea bunurilor, notificarea creditorilor, verificarea creanțelor și prezentarea tabelului definitiv. Creditorilor garantați li se va solicita precizarea bunurilor asupra cărora invocă drepturi de preferință, pentru ca acestea să fie verificate în condițiile legii, fără a fi recunoscute global și necondiționat numai prin deschiderea procesului.

Termenele pentru depunerea cererilor de admitere a creanțelor, prezentarea tabelului definitiv și ședința de validare vor asigura trecerea de la constatarea temeiului general de insolvabilitate la verificarea individuală și contradictorie a creanțelor, iar publicarea dispozitivului și comunicările legale vor informa toate persoanelor interesate și efectivitatea procedurii colective.

Conform art. art. 18, 30, 32, 34, 60 alin. (3) și 70 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în conformitate cu art. 238 – 241 din Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate –

h o t ă r ă ș t e :

Se constată insolvabilitatea debitorului și se intentează procesul de insolvabilitate în privința SRL „VICADI PROIECT”, IDNO 1019600011797, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 46, ap. (of.) 192.

Se ridică dreptul lui Ion Pînzari de a administra SRL „VICADI PROIECT” în proces de insolvabilitate.

Se desemnează în calitate de administrator al insolvabilității SRL „VICADI PROIECT” în proces de insolvabilitate – administratorul autorizat Nicolae Marian, deținător al autorizației nr. 12 din 14 ianuarie 2015.

Din momentul intentării procesului de insolvabilitate, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare se transmite administratorului insolvabilității.

Se împuternicește administratorul insolvabilității Nicolae Marian de a prelua în posesie și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile care fac parte din masa debitoare a SRL „VICADI PROIECT” în proces de insolvabilitate.

Se obligă administratorul insolvabilității Nicolae Marian:

- să notifice creditorii SRL „VICADI PROIECT” în proces de insolvabilitate despre înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv, până la 21 august 2026;
- să facă un apel special adresat creditorilor garantați de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință;
- să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvabilitate, nu mai târziu de 04 septembrie 2026, tabelul definitiv al creanțelor, cu comunicarea imediată debitorului și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul definitiv sau respinse.

Se stabilește ședința de validare a creanțelor creditorilor pentru data de 25 septembrie 2026, ora 10:00, în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Central, str. N. Zelinski, 13, etajul 1, bir. 1.

Se admite parțial cererea administratorului autorizat Nicolae Marian privind aprobarea și încasarea cheltuielilor pentru perioada de observație.

Se stabilește remunerarea administratorului autorizat Nicolae Marian pentru exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu al SRL „VICADI PROIECT” în cuantum de 30 000 lei, cu respingerea în rest a solicitărilor.

Se încasează din contul SRL „VICADI PROIECT” în proces de insolvabilitate, IDNO 1019600011797, în beneficiul administratorului autorizat Nicolae Marian suma de 30 000 (treizeci mii) lei cu titlu de remunerare pentru exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu al SRL „VICADI PROIECT”.

Dispozitivul prezentei hotărâri se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în termen de 2 zile lucrătoare de la data adoptării.

Hotărârea este definitivă și poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
Judecător **Petru Harmaniuc**